

[Lembourn.]

gyndte at tro, at han inden for en vis grænse kunne dirigere sin egen skæbne. Dertil er man ikke nået i Asien og Afrika, hvor mange samfund stadig lever i et kastesystem, i et bundet hierarki. Man møder også gang på gang en modstand mod den videnskabelige søgen. Mange steder i de asiatiske samfund er der en antividenskabelig indstilling. Mandarinerne og Kinas gamle kejsere ønskede ingen verdslige forandringer, men ønskede et evigt liv — og den eksisterer stadig væk, denne modstand mod den videnskabelige søgen, som er den vesteuropæiske kulturs udgangspunkt.

Der er dyb mistillid til den hjælp, vi ønsker at yde, dels på grund af misforståelser, men også på grund af had fra kolonitiden og på grund af kommunistisk propaganda. Der er en voldsom modstand dér, hvor de to kulturmønstre — eller måske mange kulturmønstre — støder sammen og ikke har nogen mulighed for at tale med hinanden.

Det er ud fra denne analyse, at denne forespørgsel er stillet, og med ønsket om at føre et femte led til de andre, man anvender i u-landshjælpen: oprettelsen af et stort korps af frivillige.

Dette korps af frivillige må påtage sig en lang række af de opgaver, som især ligger på det sociologiske og psykologiske plan. Først og fremmest gælder det om, at man prøver at skabe en uddannelse i bunden, at man prøver at trænge igennem en lang række tabuer og konventioner og lærer befolkningen i disse områder den mest primitive landbrugsfaglige kunnen. Det gælder om at give dem den første start i industrialiseringsprocessen. Det gælder om at skabe skoler i de mægtige områder, som er analfabetismens, skoler, hvor man kan lære at læse og skrive og regne de første regnestykker. Det gælder om at opbygge en administration, og det gælder om at føre et familiepolitisk synspunkt ind i disse samfund. Det gælder om at skabe kontakt og skabe tillid — den tillid, som i virkeligheden er en forudsætning for, at den tekniske hjælp overhovedet kan virke og eksperterne arbejde.

Det gælder også om at forstå, hvor produktionsproblemerne egentlig er, for mange gange er det slet ikke store kapitaler, der

behøves. Men viden om, hvorledes man lever i disse lande, kan somme tider et i pludseligt glimt give en indsigt, der kan åbne for hjælpeforanstaltninger, som er ganske billige, men yderst effektive. En ung dansker, der har arbejdet som frivillig i Thailand, fandt ud af, at hvis man i det område, hvor han levede, erstattede håndseglet med leen, kunne man sætte produktionen op til det tredobbelte. Det afgørende for, om dette skal lykkes, er, at vi sender nogle mennesker ud, som kan finde ud af, hvorledes de modsatte kulturmønstre bringes til at harmonere. Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre; men man kan i det mindste prøve.

Ud fra disse betragtninger tror jeg, det er helt afgørende, at man fremover sætter meget stærkt ind på at opbygge et selvstændigt u-landskorps under styrelsen for teknisk samarbejde med u-landene, og at man bag ved dette u-landskorps skaber et repræsentantskab, hvor samtlige interesse-rede ungdomsorganisationer kan være med sammen med Mellemfolkeligt Samvirke, som jo hidtil har båret langt den væsentligste del af u-landsarbejdet. For at få tilstrækkelig mange gjort interesserede og for at nå frem til det, som OECDs generalsekretær i et foredrag her i landet for nylig talte om: en u-landsværnepligt, det vil sige en pligt for alle unge til at give mindst 2 år af deres liv i u-landsarbejdet, tror jeg, det er nødvendigt, at alle ungdomsorganisationer er med i det, så den kontaktoverflade, der skal til, kan blive så bred som muligt. Jeg tror også, det er nødvendigt, at et sådant u-landskorps har sin egen organisation, og at de unge selv er med i administrationsapparatet, således at nogle af dem efter at have været ude træder ind i administrationen og arbejder dér en periode, tilfører den nye ideer og bestandig forandrer den i overensstemmelse med den vældige hast, der er i forandringerne i u-landene, og så atter forlader den, så den bevarer sin åndelige smidighed og sin vitalitet.

Jeg tror, det er nødvendigt, at der er et nøje samarbejde mellem et sådant korps af frivillige og udenrigstjenesten, og at man, inden man sender de unge ud, skaffer dem en uddannelse, der er mere dybtgående og mere omfattende end den, man kan præstere i øjeblikket, sandsynligvis mindst 3 måne-